
Liten historik om Gimmen och Gimmens Mark- och stugägareförening

av Olle Hedberg

Gamla vägen till Gimmen gick upp vid Engmans, förbi Knaperbacken till båthusen. En stenig och gropig körväg. Vägen förbättrades och byggdes om 1923 med infart vid Hägers Grind.

1925-20-talet började sommarstugebyggandet ta fart. Många från Borlänge-Domnarvet byggde stugor runt Gimmen.

1930 byggde Anders Nyström kiosken vid båthusen som blev en riktig samlingspunkt på sommarkvällarna och helgerna.

Många stugägare började skaffa sig motorbåtar för att lättare komma över sjön. Det blev lättare än med ekan och fäbod-roddbåtarna som varit farkosterna tidigare.

Fäbodlivet och logdanserna i Pranses-Anders lada i Mörtbuan var mycket populära nöjen under sommaren.

1930-45 kom folk mest cyklande till båthusen. Sedan rodde eller åkte de motorbåt till Mörtbuan. En båttur över sjön från båthusen till Mörtbuviken kostade 50 öre till en krona.

1946 övertog Lisa och Knut Boman kiosken av Ander Nyström. De drev den sedan till 1949. Nya ägare då blev Frida och Elis Halvarsson. En mycket aktiv period med kiosken som samlingspunkt vid båthusen med majstångsresning med mera.

1950-talet började bilarna öka markant. Vägen från byn var gropig och stenig och parkeringsmöjligheterna vid båthusen mycket dåliga.

Några stugägare träffades vid kiosken för att diskutera den dåliga vägen. Alla var överens om att något måste göras.

De beslöt att träffas en dag vid kiosken med kratta och spade. Ett 20-tal personer kom, två med häst och flake. Grus skulle få tas vid byns grustag vid Hägers.

Denna dag gjordes underverk på den gropiga vägen. Alla kände sig nöjda och vid återkomsten blev det fika vid båthusen.

Jag tror att denna lyckade gemensamma arbetsträff gav upptakten till att någon form av förening för stugägarna vore önskvärd. Erik Lundqvist ansåg att vi borde spränga bort en del stora stenar som kunde slå i under bilarna.

Förslag kom om att skaffa pengar. Elis Halvarsson tillfrågades och en lista fick läggas ut i kiosken för en frivillig avgift till förbättringen.

Listan inbringade: 1957 240.50 kr, 1958 475 kr, 1959 628 kr. Ett anslag från Stora Tuna kommun på 200 kr och ett lotteri inbringade 2000 kr.

En större förbättring av vägen kunde genomföras.

Erik Lundqvist sprängde bort alla större stenar. Denna förbättring med dynamit och kobra och grus kostade ungefär 4000 kr. Ett stort tack kom från bilägarna.

Den första augusti 1959 samlades en grupp stugägare kring Gimmen vid båthusen för ett möte. Erik Lundqvist som sammankallat till mötet redogjorde för hur han tänkt sig en lösning av gemensamma problem. Till ordförande för mötet utsågs Bertil Dahlin.

På förslag av E Bergsten beslutades att tillsätta en interimsstyrelse. Utsedda blev Erik Lundqvist, Bertil Dahlin och Gösta Carlsson. De skulle utreda och komma med förslag för ett eventuellt bildande av en stugförening. Därefter skulle de utlysa ett nytt möte.

Ett nytt möte utlystes med stugägarna vid båthusen Gimmen den 22 augusti 1959.

Mötet öppnades av Bertil Dahlin som också valdes till ordförande för mötet.

Till justeringsmän valdes Allan Lindkvist och Arvid Dahlstedt.

Bertil Dahlin rapporterade från interimsstyrelsen. Kraftbolaget ställde mark till förfogande under tio år till parkeringsplatser, under förutsättning att en stugägareförening bildades.

På förslag av Knut Karlsson beslutades enhälligt att en stugförening skulle bildas för att tillvarata stugägarnas intressen. En styrelse valdes. Valda blev: Bertil Dahlin ordförande, Olle Hedberg kassör, Henry Göransson sekreterare, Erik Lundqvist vice sekreterare.

Namn på föreningen blev Gimmens Mark- och Sommarstugeägareförening.

Den nionde april 1960: Första årsmötet med föreningen hölls i Rastastugan.

Bertil Dahlin hälsade välkomna. Årsavgiften blev tio kr för dem med bil och fem kronor för övriga. En representant för Kraftbolaget, Edvin Svedlund, diskuterade eventuellt en avgift för garage och båthus.

25:e maj 1961 hölls ett sammanträde med Gimmens Kraftbolag angående garage och båthus. Det beslutades att 20 procent av avgiften skulle gå till Kraftbolaget och 80 procent till föreningen för tillsyn av mark och byggnader.

Parkeringsavgiften var 20 kronor per år, fem kronor per vecka och en krona per dygn.

Ett extra möte hölls den 25 augusti 1962. Huvudfrågan var att Elis Halvarsson ville sälja kiosken till stugägareföreningen. En sluten omröstning föreslogs. Röstningen utföll så. 16 röstade ja och 28 röstade nej. Alltså inget köp av kiosken. Däremot beslöts att myren bakom stallet skulle fyllas ut till parkeringsplatser.

1963 lade Elis Halvarsson ned kiosken.

Den 16 juni 1968 kom en välkommen upplysning till föreningen. Borlänge kommun och Gimsbärke vägsamfällighet tog över underhållet av vägen till båthusen. En stor lättnad för föreningen.

Den 20 juli 1969 köpte föreningen ett båthus av Olga Nilsson för att iordningställa en landningsbrygga.

Under 1960-1970 byggdes flera vägar runt Gimmen. Det blev en stor avlastning för båthusen.

1970-1971 blev en tio-öres telefonautomat uppsatt.

1973 ställdes en sopkontainer upp. Det blev stora problem för föreningen, då folk från grannbyarna fyllde den med sopor. Lås och nycklar anskaffades för att stävja ofoget.

1975 uppsnyggades utsiktskullen. Telefonstolpar lades ut som skydd mot sjön och ett stockbord på toppen. Även ett staket mot vägen sattes upp.

1976-1978 Utgrävningen mot myren fortsatte och flera båtplatser byggdes. Det blev 16 båtplatser.

1980 rustades cykelboden upp för förvaring av föreningens redskap. Damthusparkeringen fylldes ut för fler parkeringsplatser. Nu fanns totalt 80 platser.

Båthusområdet med parkeringsplatser har kostat föreningen mellan 60 000 och 70 000 kronor.

1981. 30 år har gått sedan stugföreningen sprängde bort senarna på båthusvägen och lade grus i groparna. Nu belades vägen med oljegrus till en toppenväg för stugägarna.

1984 anskaffade föreningen en en-kronas telefonautomat. Under året avled föreningens första ordförande Bertil Dahlin. En av de drivande krafterna vid stugföreningens bildande.

1987 erbjöd Gagnefs Elverk stugägarna el till stugorna. Lars Sundström rapporterade att en ny karta över Gimmen och stugorna kring sjön var på gång.

1988 bildades Gimmens fiskevårdsförening.

1989 Lars Sundström avgick som ordförande och avtackades med en tavla med motiv från Gimmen målad och skänkt av Berndt Alpne. Till ny ordförande valdes Karl-Gunnar Jansson.

1991 var nya kartan klar och såldes till medlemmarna för 50 kronor och till övriga för 75 kronor.

1992 var vägavgiften 50 kronor per år. Olle Hedberg lämnade styrelsen efter 40 år som kassör. Han avtackades med en tavla över båthusen målad och skänkt av Berndt Alpne.

1993 var medlemsavgiften 75 kronor, parkeringsplats, garagplats, båthus och båtplat 25 kronor styck.

1993 skaffade Lars Sundström en dator och kunde ta fram ett dataregist över medlemmarna.

1994 lämnade John Rasmusson, ännu en av de gamla, styrelsen. Han var sekreterare i 25 år. Han avtackades av Karl-Gunnar Jansson med en tavla målad och skänkt av Berndt Alpne.

1996 uppsades telefonautomaten som blivit för kostsam, då många skaffat egna mobiltelefoner.

1997 anordnade föreningen en sommarträff. 80 personer kom till grillkvällen som var mycket lyckad.

Styrelsen 1999: Karl-Gunnar Jansson ordförande, Barbro Anderséns sekreterare, Margareta Eriksson kassör, Jan Hedlund ledamot, Lars-Åke Andersson ledamot.